

Emlékezünk elhunyt szeretteinkre!

November 1-je környékén minden évben ellátogatunk elhunyt szeretteinkhez a temetőbe. Eljön a mindenszentek és a halottak napja, amikor visszaemlékezünk azokra, akik már nem lehetnek köztünk. Ilyekor mécseseket gyűjtünk, koszorúkat vagy virágokat helyezünk a sírokra. Bár nem találkozhatunk halottainkkal, emléküket ápolnunk, őriznünk kell!

Miért legyen ez fontos számunkra?

Úgy vélem, nem szabad megfeledkeznünk azokról a rokonainkról, hozzátartozóinkról, akik egyszer köztünk éltek. Ez az ünnepnap is erre figyelmeztet, hogy álljunk meg egy kicsit, idézzük fel az eltávozott alakját, tetteit. A mécsessel, a virágokkal fejezzük ki irántuk érzett szeretetünket, tiszteletünket, köszönetünket.

Ilyenkor még jobban örülünk azoknak a szeretteinknek, akik még élnek, és velünk lehetnek. Arra is figyelmeztet e nap, hogy becsüljük meg jobban egymást az életben, mert nem tudhatjuk, meddig maradhatunk együtt. Hálát érzünk, és megvigasztal bennünket az a tudat, hogy van kire támaszkodnunk, maradtak még körülöttünk szerető emberek.

Ilyenkor lehetőség nyílik a távoli rokonokkal való találkozásra, beszélgetésre, tehát a megemlékezés szorosabbá teszi a tágabb családtagok kapcsolatát is.

Ne legyen ez az ünnep versengés! Nem az a fontos, hogy ki tud minél nagyobb, szebb koszorút, mécses tenni a sírra, nem szabad, hogy ebbe az irányba menjen el a megemlékezés!

Ne feledkezzünk el a valódi értelméről! Vegyük elő családi körben az elhunytjaink fényképét, és beszéljünk róluk, elevenítsük fel a velük kapcsolatos történeteket! Gondoljunk, mit köszönhetünk nekik!

Számomra nem csak az év egyetlen napja szól erről, családommal gyakran felidézzük szeretteink emlékét, meglátogatjuk, gondozzuk sírjukat.

Király Kira 8.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola